

[Cesta filosofa a její vztah k jiným cestám]

20. 4. 58

Filosofie (a tedy filosof) se nemůže a nesmí definitivně svázat s ničím daným na tomto světě, v této určité společnosti, v určité době atd. To znamená, že si za *svou* pravdu ručí v *posledu sama*, že se v *posledu* nemá oč opřít, a tedy ani nač vymluvit. Ovšemže nežije filosof ve vzduchoprázdnu, ovšemže musí usilovat o prosazení, uznání a uskutečnění své pravdy, ale to je vždy *dočasné* spojenectví, jestliže se svezu tu a tam s nějakou výpravou jiného druhu. Cesta filosofa se může křížit s různými cestami jinými, často může jít kratší nebo i delší dobu souběžně, ba přímo společnou cestou se směry jinými. Ale nikdy se jim neprodá, nikdy se nepřestane starat o svůj cíl a svůj směr a nikdy se neoslabí a nenechá zkorumpovat natolik, aby nevystoupil z řady při první příležitosti, kdy pozná, že cesty se rozdělují a jeho cesta že vede jinam, než kam míří jeho dočasní společníci.